

F. t. l. vedr. elforsyning m.m.

ningslovens § 37 for at skabe klarhed over bestemmelsens udmøntning og konsekvenser.

På denne baggrund har økonomi- og erhvervsministeren forhandlet med Folketingets partier om fastlæggelse af rammerne for, hvorledes uddelinger og vederlag fra energivirksomheder kan anvendes af kommunerne. Efter forslaget vil enhver form for økonomisk værdi, der tilflyder kommuner eller amtskommuner fra energivirksomheder, medføre en procentvis reduktion i statens generelle tilskud til den pågældende kommune. Kommuner vil som ejere af disse virksomheder fortsat være fritaget for beskatning af ejerindtægter, men disse indtægter vil resultere i en reduktion i statstilskud til kommunen. Andre ejere af energivirksomheder eller af rettigheder herover vil ved afståelse mv. blive beskattet af en del af salgsprovenuet.

B. Kød- og benmel

Kød- og benmel er kategoriseret som affald, og afbrænding heraf på elproduktionsanlæg skal derfor efter elforsyningslovens § 48 og § 75, stk. 3, ske i selvstændige virksomheder, hvis økonomi »hviler-i-sig-selv«. Elproduktionsvirksomheder har derfor ikke mulighed for at oppebære et overskud ved afbrændingen og har derfor som udgangspunkt ingen kommerciel interesse i at medvirke til en bortskaffelse.

Landbruget har i dag oplagret ca. 170.000 tons kød- og benmel, som ønskes afbrændt bl.a. på kraftværker. Materialet kan for tiden ikke anvendes på anden måde, fordi der er forbud mod anvendelse af kød- og benmel som foder til husdyr, som indgår i kødproduktion. En mængde på mindst 125.000 tons vil derudover indtil videre årligt skulle afbrændes for at undgå stigende lagre.

Hensigten med lovforslaget på dette punkt er at åbne op for, at kød- og benmel fremover kan anvendes som brændsel på kraftværker uden at skulle følge de særlige regler for afbrænding af affald. Det foreslås således at give mulighed for at anvende kød- og benmel på kraftværker efter samme principper som konventionelle brændsler som f.eks. kul eller olie. For at sikre, at afbrændingen foregår under betryggende forhold, foreslås det imidlertid, at afbrændingen kun må ske efter tilladelse fra økonomi- og erhvervsministeren. Anlæg, der opnår en sådan tilladelse, skal også have en miljøgodkendelse efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 5.

Kød- og benmel vil fortsat uden tilladelse kunne afbrændes på affaldsforbrændingsanlæg.

Der foregår i dag en vis afbrænding af kød- og benmel på bl.a. Fynsværket og Grenåværket. Energistyrelsen har i en begrænset forsøgsperiode dispenseret

fra kravet om selskabsmæssig adskillelse og kravet om, at økonomien skulle hvile i sig selv. Afbrændingen sker efter de gældende vilkår for affaldsforbrænding. Det vil sige, at elproduktionen afregnes efter en særlig fastsat tarif, den såkaldte »treledstarif«, ligesom der ydes elproduktionstilskud på 7 øre per kWh efter elproduktionstilskudsloven. Da afbrændingen i forsøgsperioden er faldet gunstigt ud, vil den foreslåede lovændring på dette punkt give hjemmel til fortsat afbrænding uden krav om selskabsmæssig adskillelse og uden krav om, at økonomien skal hvile i sig selv.

C. Søledningsanlæg til mindre øer

Lovforslaget indeholder en hjemmel for økonomi- og erhvervsministeren til at kunne pålægge den systemansvarlige virksomhed at anlægge og drive søledningsanlæg, der er nødvendige for at sikre, at en mindre ø forsynes med el. Omkostningerne hertil betales af brugerne gennem den systemansvarlige virksomheds tariffer, jf. elforsyningslovens § 9, stk. 2. Dette svarer til, hvad der i øvrigt gælder, når der foretages udbygninger af forsyningsnettet.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med lovens § 6, stk. 1, hvorefter enhver har ret til mod betaling at blive forsynet med elektricitet her i landet og herunder modtage tilbud om levering fra en forsyningspligtig virksomhed.

Netvirksomhed kan kun udøves efter bevilling, der kan gives til virksomheder, som opfylder kravene i elforsyningslovens kapitel 7 og 8 og § 97, stk. 2. Bevillingskravene blev indført i forbindelse med elreformen i 1999. Det var som udgangspunkt forventet, at alle bestående netvirksomheder ville søge om bevilling til at fortsætte deres virksomhed. Loven regulerer derfor ikke den situation, at ingen søger om bevilling til et nærmere afgrænset område.

Det har imidlertid vist sig, at der i særlige tilfælde kan forekomme situationer, hvor en tidligere netvirksomhed vælger ikke at søge om bevilling til hele det tidligere forsyningsområde. Sædvanligvis ville et større naboselskab i de situationer overtage driften og få tildelt bevillingen. Men i de tilfælde, hvor en fortsat drift er forbundet med uforholdsmæssige store omkostninger, afholder andre selskaber sig fra at påtage sig ansvaret. Problemet gælder særligt for det fåtal af mindre øer i Danmark, hvor forsyningen kun omfatter øens beboere, og som er afhængig af en omkostningskrævende søledning fra fastlandet.

Formålet med lovforslaget er derfor at give mulighed for i helt særlige tilfælde, hvor ingen elselskaber efter forudgående udbud ønsker at søge om hel eller delvis bevilling til forsyning af et område på grund af